El caçador insaciable

Cristhian Stuani celebra un dels dos gols que va marcar ahir Foto: EFE.

Més enllà de Gorka Iraizoz, Cristhian Stuani és el jugador del Girona que més vegades (5) havia visitat el Santiago Bernabéu. Massa bregat i acostumat a partits a l'elit per espantar-se, l'uruguaià arribava a Madrid amb ganes de fer-se veure. La missió del Girona era més que complicada. Ho sabien bé els jugadors que ja hi havien estat, sovint escaldats. El mateix Stuani s'havia endut un 8-0 en un partit de copa i no hi havia puntuat mai. I tampoc hi havia marcat. Ahir, tocava patir, mirar de contenir els atacs del rival i estar inspirat quan pogués acostar-se a la porteria blanca. I Stuani ho sap llegir millor que ningú. No va servir per puntuar, però l'uruguaià va sortir del Bernabéu amb dues dianes, en dues accions marca de la casa, i això no ho poden dir gaires futbolistes.

Durant uns quants minuts, no se'l va veure. O, més concretament, se'l va veure barallant-se lluny de l'àrea, del seu hàbitat natural. Però ell sempre hi és. Sobretot quan l'equip té una pilota digna de pissarra. S'hi va trobar per primer cop en el minut 29, i en va treure petroli. En una acció a la cantonada, com un còrner però un parell o tres de metres més endavant, Granell la va agafar i es va mirar Stuani. El guant esquerre del gironí va tornar a fer meravelles, i el cop de cap de Stuani la va estripar. Com si tingués un canó al cap, l'exjugador de l'Espanyol va disparar i va deixar amb un pam de nas Keylor Navas i tot el Bernabéu. Era l'1-1 i feia somiar el Girona. Encara abans del descans, Stuani es va enganxar amb Carvajal, que el va assenyalar amb el dit per recriminar-li alguna cosa. El lateral del Madrid no se'n sortia quan havia de frenar Stuani en les accions a pilota aturada. I va patir també en la primera jugada d'atac del Girona de la segona part. Stuani va rebre la passada de Borja i va esperar que Carvajal l'atropellés. Falta al límit de l'àrea i targeta.

El Madrid va accelerar en una fase maleïda fins a situar el 4-1. Stuani, però, encara no ho havia dit tot. En un còrner curt –un altre gol amb la pilota aturada com a origen–, Borja va rebre de Granell i la va posar a l'olla. Stuani, qui si no, la va caçar. I Carvajal, qui si no, va quedar retratat. L'uruguaià va volar i va orientar el radar que té a la testa cap al pal llarg de Keylor (67'). El segon gol de Stuani, que el confirmava com el millor golejador de cap (9 dianes) de tota la lliga, i com el gran pitxitxi del Girona en la seva estrena a primera. Amb 17 gols, a només un que el sostre que cap jugador havia aconseguit en les nou temporades anteriors a segona A. I encara no en tenia prou. En una altra falta posada per Granell, Stuani la va tornar a tocar de cap, però no va desviar prou la trajectòria (79'). De seguida, l'uruguaià va estar a punt d'aprofitar una badada dels locals, però Keylor va reaccionar bé. El golejador va tancar una gran nit abans d'hora, perquè Machín el va substituir per Olunga poc abans del final del partit.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 19-03-2018 Pàgina 6

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1360170-el-cacador-insaciable.html